

Ковальчук Владислава

КЗ «НСЗШ № 13»

м. Нікополь, Україна

Матеріал надано в авторській редакції

МАВКИ В ПЛАВНЯХ

(легенда)

Дуже давно, коли на Україні ще існували козацькі Січі, ходила легенда про дівчинку Мар'янку. Вона жила в лісі. Мар'яна була дуже красивою. Її волосся нагадувало стиглу пшеницю, а шалений погляд сумних зелених очей приваблював та зачаровував усіх, хто в них дивився. Ніхто не знав, звідкіля вона, чому живе в лісі та й взагалі було мало що відомо про неї. Мар'яна завжди була сумною, але ніхто не знав чому. Та ось один хлопець розгадав таємницю дівчинки.

Одного разу хлопець років тринадцяти загубився в лісі біля рідного села. Скільки б він не намагався згадати, як потрапив у це страшне місце, як щось відволікало його від цього: то на нього налетить страшена сова, то вдалині щось загуркоче, а одного разу йому взагалі здалося, що десь за деревами почувся сміх дівчат.

Довго він блукав поміж деревами, як раптом помітив дім посередині лісової галявини. Хлопчик підійшов до хатки і побачив світло у віконці. Наблизившись ще, він почув дуже красивий дівочий спів, що своєю легкістю нагадував весняний вітерець. Зазирнувши у віконце, юнак помітив дівчинку в білій сорочці. На голові в неї був віночок із маків та волошок. Раптом дівчинка перестала співати й подивилася у вікно.

Побачивши хлопця, вона сумно посміхнулася, підійшла до дверей, відчинила їх і

промовила:

- Що ти тут робиш?

- Я загубився,- хлопець сумними очима подивився на дівчину.

- Заходь, я тебе нагодую. Ти з дороги, тому, напевно, втомився,- дівчинка зайшла в будинок, і хлопчик пішов за нею.

Красуня нагодувала хлопця.

- Ну що? Сподобалося?- дівчинка посміхнулася та встала з-за столу.

- Ти куди?

- Ходімо, я тобі дещо покажу,- дівчинка вийшла з хати, і хлопчик покрокував за нею.

Вони йшли лісом. Уже і ніч настала, місцями було темно, але місячне сяйво освітлювало відкритий простір. Ця картина була дуже таємничою та прекрасною. Доки дівчинка йшла, юнак озирався навколо й дивувався нічній красі галявин, квітів, дерев. Аж раптом дівчина зупинилась. Хлопчина ледве не впав, перелякався, але, визирнувши з-за її спини, побачив плавні. А від них чувся дівочий спів та сміх. Коли хлопчик придивився, він помітив мавок. Вони були у таких саме білих сорочках, що й дівчинка, яка його нагодувала.

- Запам'ятай дуже добре, Богдане, що ніколи не можна підходити до таких, як ми,- сказавши це, дівчинка поцілувала хлопця в лоб - і той заснув.

Хлопчик прокинувся у себе вдома.

- Це що було?- Богдана не полишало стійке відчуття, що це було не насправді, а лише його сон.

Юнак ще довго ходив до лісу, намагався знайти дівчину, але скільки б він не старався, знаходив лише порожні галявини.

Через багато років, коли Богдан подорослішав, створив сім'ю, він уже і не згадував про ту дівчинку.

Якось Богдан та його син пішли в ліс по гриби та ягоди. Хлопчик заблукав і зайшов на ту саму галявину, а слідом за ним прийшов і тато.

Раптом Богдан помітив Мар'янку. Вона посміхнулася до нього і сказала:

- Я рада знов бачити тебе. Дякую за те, що не розповів про нас людям. Пам'ятай і надалі так вчи сина: не підходь до мавок, не руйнуй їх чарівний світ, - і зникла.

Ніхто не знає, де вона, але й досі ходять легенди, що в тому лісі маленькі хлопці та юнаки ввечері бачать сумну дівчину в білій сорочці. Вона весь час співає про нерозділене кохання й сумно посміхається. А вірити в ці легенди чи ні, обирати вам...

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)